

Jak se prezentujeme na Internetu

Soukromí na síti: Facebook, Lidé.cz & spol.

Okruh 4 / Jak se prezentujeme na Internetu

4.1 Web 2.0

4.2 Komunity: Twitter a další mikroblogy

4.3 Soukromí na síti: Facebook, Lidé.cz & spol.

4.4 Osobní webová stránka

4.5 YouTube

4.6 Weby pro hodnocení učitelů

Vydavatel: Online Safety Institute, z.s.p.o., Svornosti 30, 150 00 Praha 5, IČO: 75098679, www.osi.cz

Přeloženo a upraveno z německého originálu organizace Klicksafe.de (www.klicksafe.de)

Autoři: Marco Fileccia, Tim Kirchner, Birgit Kimmel, Gabriele Lonz, Stefanie Rack, Gudrun Melzer, Miriam Brehm, Bettina Kopf.

Nekomerční rozmnožování a rozšiřování je výslovně povoleno s uvedením zdroje českého vydavatele a organizace Klicksafe.de a webové stránky www.klicksafe.de

Dílo je chráněno licencí:

„Creative Commons Attribution – Noncommercial – No Derivate Works 3.0 Unported Licence“

Soukromí na síti: Facebook, Lidé.cz & spol.

Informační základ

Bezstarostná generace

Služby jako je YouTube nebo Facebook jsou typickými zástupci fenoménu Web 2.0. Obě totiž umožňují bezplatné vystavování vlastního obsahu. A tak je možné na YouTube zveřejnit téměř jakékoliv vlastní nebo cizí video a prostřednictvím služeb jako je Facebook nebo Lidé.cz se může každý takřka neomezeně prezentovat ostatním.

Mezi odborníky se dnes často mluví o bezstarostné generaci: o dospívajících, které zkrátka baví, sdělit toho o sobě na Internetu co nejvíc.

Jaké sociální sítě existují?

Děti, dospívající, i starší generace dnes mají celou řadu možností, jak dát o sobě vědět. Existují dokonce i specializované sociální sítě a každý si může vybrat tu, která mu nejvíce vyhovuje. Které jsou ty nejznámější?

Facebook je celosvětově největší sociální síť a na čele v počtu uživatelů je i v České republice. Umožňuje vytvářet vlastní síť kontaktů a komunikovat s nimi, sdílet s nimi obsah a osobní informace. Podle volby uživatele je možné tyto informace poskytovat jen okruhu „přátel“.

MySpace byl před nástupem Facebooku nejoblíbenější sociální sítí na světě. Původně byl vytvořen pro začínající hudebníky a dnes ho proto i běžní uživatelé často využívají pro sdílení hudby.

LinkedIn je sociální síť pro profesionály. Umožňuje prezentovat hlavně pracovní zkušenosti nebo vzdělání a vytvářet odborné skupiny, případně hledat práci.

Twitter je sociální síť, která dostala svůj název od slova Tweet – pípat. Je založená na odesílání krátkých textů s omezenou délkou, odkazů na články, videa, fotografie. Každý uživatel si může vytvořit svůj okruh příjemců a zároveň přijímat sdělení od dalších uživatelů, které si sám vybere.

Spolužáci.cz je oblíbená česká sociální síť, kterou využívají hlavně žáci základních a středních škol. Cílem je propojit třídní kolektivy, uživatelé si mohou mezi sebou posílat vzkazy, fotografie apod.

Lidé.cz je nejoblíbenější česká sociální síť, v roce 2009 se ale dostala do stínu Facebooku. Uživatelé vytváří své (veřejně přístupné) profily, vystavují fotografie, videa apod. Důležitým prvkem jsou seznamky a chaty mezi jednotlivými uživateli.

Líbímseti.cz pracuje na podobném principu jako Lidé.cz: uživatelé vytvářejí profily, kde se prezentují. Na základě uvedených zájmů, podle fotografií apod. navazují kontakty. Libímseti.cz otevřeně funguje jako internetová seznamka.

Rande.cz je seznamovací server s profily uživatelů podobný jako Libímseti.cz.

Linkuj.cz je síť, na které mohou uživatelé sdílet oblíbené odkazy.

Jagg.cz nabízí podobné služby, jako Linkuj.cz – sdílení odkazů mezi uživateli.

YouTube.com je síť zaměřená na sdílení videí. Vkládat videa je možné po přihlášení, tzn. po vytvoření jakéhosi vlastního vysílacího kanálu. Pro pouhé

přehrávání videí ale není zcela nutné být registrovaným uživatelem. Minimální věková hranice pro vytvoření vlastního kanálu na YouTube je 13 let.

Flickr.com je komunitní web pro sdílení fotografií.

Kolik je lidí na Facebooku?

Ještě před pár lety byl Facebook interní platformou pro studenty Harvardské univerzity, kteří díky tomuto přehledu studentů věděli, kdo je kdo, a mohli se navzájem snadno kontaktovat. Tato elektronická ročenka rychle získávala na oblibě a postupně se rozšiřovala i na další americké univerzity. V roce 2006 se zakladatel Facebooku Mark Zuckerberg rozhodl zpřístupnit Facebook komukoliv. Z interní univerzitní sítě se tak stal dnes největší komunitní web: v České republice ho před pár lety nikdo neznal, v polovině roku 2009 už ale bylo na Facebooku milion Čechů a začátkem roku 2010 se odhaduje počet českých uživatelů Facebooku na dva miliony. A celosvětově je to kolem 1,8 miliardy lidí (údaj z ledna roku 2010). Důležitou skupinou jsou přitom mladí uživatelé, na českém Facebooku tvoří lidé do 18 let pětinu.

Jak to funguje?

Sociální síť Facebook má nastavenou minimální věkovou hranici uživatelů na 13. To, jestli je uživateli skutečně už 13, ale není nijak zjišťováno. Po registraci může uživatel vyplnit svůj profil a uvést celou řadu údajů: zájmy, oblíbené filmy, rodinný stav, ale i kontaktní údaje. Na svém profilu potom může libovolně vkládat a obměňovat fotografie, videa, odkazy, psát komentáře a vlastní texty a mnoho dalšího.

Důležitou roli na Facebooku hrají tzv. přátelé: kon-

takty, které uživatelé mezi sebou navazují a se kterými se sdružují do různých skupin, na internetové platformě spolu komunikují, hrají společné hry apod. Tito „přátelé“ potom většinou mají přístup ke všemu, co o sobě uživatel na svém profilu zveřejní. Oblíbená česká sociální síť Lidé.cz se od Facebooku liší tím, že aktivita v ní není založena na komunikaci v konkrétní a relativně stabilní skupině přátel. Naopak, cílem sítě Lidé.cz je hlavně získávání nových kontaktů a tak má přístup k informacím v profilu kdokoli, ne jen schválení „přátelé“, jako je tomu na Facebooku.

Kolik to stojí?

Život v sociální síti nestojí žádné peníze. Zpoplatnění mohou být např. některé specializované sociální sítě, ale největší a nejoblíbenější sítě žijí z reklamy a pro uživatele jsou tak zdarma. V některých případech je možné, že budete vyzváni zaplatit za některou nadstandardní službu, vždy je ale namíste opatrnost, protože může jít o podvod.

Problémy a nebezpečí

Sociální sítě kladou vysoké nároky na uživatele a jeho opatrné zacházení s vlastními osobními údaji a jeho schopnost chránit si soukromí. To je ožehavý problém především na serveru Lidé.cz, kde pro přístup k osobním informacím uživatele není nutný jeho souhlas.

Kromě toho mají sociální sítě poměrně slabá opatření proti zobrazování obsahu nevhodného pro dospívající, takže i v tomto prostředí se mohou teenageři setkat s pornografií nebo zobrazením násilí.

Ochrana osobních údajů

V sociálních sítích, jako je Facebook nebo právě např. server Lidé.cz o sobě lidé píšou všechno možné a leckdy se beze studu rozepisují např. o svém sexuálním životě, zážitcích s drogami apod. Přitom ale sociální sítě často využívají i zaměstnavatelé k tomu, aby se něco dozvěděli o svých zaměstnancích nebo uchazečích o práci. Množí se tak i případy, kdy příliš intimní informace nebo vulgární projevy na profilu v sociální síti připravily uživatele o zaměstnání.

Osobní údaje každého jednotlivce jsou chráněny hlavně Zákonem o ochraně osobních údajů. Za osobní jsou považovány veškeré informace, na jejichž základě je možné jedince identifikovat, tzn. vedle jména nebo fotografie to je adresa, telefonní číslo, e-mailová adresa apod. Kromě toho jsou zákonem chráněny i další informace: o rasovém a etnickém původu jedince, o jeho politických názorech, náboženském přesvědčení nebo o jeho sexuálním životě. Tyto údaje se označují jako citlivé. S osobními a citlivými údaji nesmí podle zákona bez našeho souhlasu operovat nikdo další, k čemu ale jsou přesná a přísná zákonná ustanovení, když uživatelé sociálních sítí tyto informace o své osobě zveřejňují dobrovolně?

Ale i opatrní uživatelé Facebooku, kteří své osobní údaje nabízejí jen „přátelům“, nemohou být úplně v klidu: Facebook, který má amerického provozovatele, totiž osobní údaje uživatelů shromažďuje ve Spojených státech a nemusí se tak řídit evropskými zákony na ochranu osobních údajů.

Kamarád kamaráda

Mezi lidmi na celém světě údajně stačí přibližně šest prostředníků, přes které se všichni znají se všemi.

Jak je to doopravdy, zřejmě nelze přesně spočítat, při pohledu na internetové sociální sítě to ale zní uvěřitelně. Někteří uživatelé Facebooku se dokonce řídí heslem „čím více přátel, tím lépe“, a jejich seznamy kontaktů tak někdy čítají i tisíce položek.

Sociální sítě jsou především pro dospívající atraktivní hlavně proto, že jim umožňují snadno rozšiřovat okruh svých známých. Stačí tři „přatelé“ do začátku, postupně se seznámí s jejich známými, potom navázat kontakt se známými známých a vlastní okruh přátel je na světě.

Paměť Internetu...

...je nekonečná. Kdo si myslí, že to, co o sobě jednou zveřejnil na Internetu, může snadno smazat, mýlí se. I to, co bylo kdysi na dávno zaniklých internetových stránkách, je možné vyhledat. Například díky organizaci Internet Archive, která už od roku 1996 archivuje veškerý obsah Internetu. Na webové stránce @ www.archive.org se tak může každý díky „Wayback-Machine“ vydat na cestu časem a pročíst si různé staré verze webových stránek, samozřejmě včetně všech údajů, které tam byly uvedeny.

Internet jako zabiják kariéry

O tom, že na Internetu toho lidé o sobě prozradí poměrně hodně, vědí i personalisté. O většině uchazečů o zaměstnání se mohou na Internetu leccos dozvědět. A ne vždy je to pro uchazeče o práci dobrá zpráva.

Například fotografie z odvázaných večírků, nerozvážené komentáře na internetových fórech nebo nemístné vtipy na blogu mohou mít i po mnoha letech nepříjemné důsledky: v seriózních společ-

nostech člověka s podobným internetovým životopisem nepřijmou. Díky nejrůznějším všeobecným i specializovaným vyhledávačům to mají personalisté při hledání informací poměrně jednoduché. Stejnou metodu ale může vyzkoušet každý z nás: zadat do Google svoje jméno. Je to rychlé, nic to nestojí a může být zajímavé zjistit, co je o nás na Internetu k přečtení.

Bezpečnost a podmínky používání

Síť Facebook definuje několik podmínek používání své služby, např.:

- Do sítě se nesmíš registrovat, pokud je ti méně než 13 let.
- Na síti nezveřejňuj obsah, který je nenávistný, zastrašující, násilný, pornografický nebo nabádá k násilí.
- Nepoužívej Facebook k ponižování, urážkám, zastrašování a diskriminaci ostatních uživatelů.

Co je tak zábavného na zveřejňování detailů ze soukromí?

Existuje mnoho sociologických a psychologických odpovědí na otázku PROČ? Proč mají lidé chuť říkat o sobě veřejně soukromé věci? Tento trend je jasně vidět na Internetu, ale i v televizi (např. v pořadech jako je Big Brother). V českém prostředí jde o fenomén poměrně nový a hlavně neprozkoumaný, jeho rysy jsou ale celosvětově podobné, odpověď proto můžeme hledat například ve studii provedené Evropským mediálním institutem v Düsseldorfu, která se zabývala soukromím běžných lidí v televizi a na Internetu. Podle odborníků v internetové komunikaci zdomácněla móda sdělovat soukromé záležitosti veřejně. Nikdo ale dnes nemůže přesně definovat jasnou hranici mezi tím, co je soukromé,

a co je veřejné. Dnes už neexistuje žádná jasná společenská norma, kterou by se mohli lidé řídit. Proto už samotné rozhodnutí, co má být soukromé a co veřejné, je soukromá volba každého jedince.

Díky Internetovým prezentacím, ať už na vlastních webových stránkách, v profilech sociálních sítí nebo např. na blozích, mají lidé možnost nechat si veřejně potvrdit vlastní identitu. A svobodně se rozhodují, jaké informace k tomu použijí. Otázkou ovšem je, jestli je právě sociální síť nesvádějí k tomu, aby toho o sobě prozradili mnohem víc, než vlastně sami chtějí...

Z praxe

Z pedagogické zkušenosti s dospívajícími lze říct, že kromě touhy po komunikaci (navazování nových přátelství, flirtování a udržování kontaktů) hraje v sociálních sítích velkou roli vliv skupiny, tj. rozhodující rozdíl mezi tím být „in“, nebo „out“. Důležité je také vymanění se ze světa dospělých, kdy se digitální prostředí stává alternativním nebo paralelním světem.

Pokud byste se zeptali samotných dospívajících, jako hlavní důvod, proč jsou v sociální síti, by uvedli: Poznávání nových lidí díky kontaktům na známé současné přátele a dále na jejich známé. Můžu vidět, kdo je můj kamarád, spojit se s ním a začít si s ním povídat, protože není úplně cizí. Na Internetu je snazší někoho oslovit než v běžném životě.

@ Odkazy

<i>www.archive.org</i>	Archív obsahu Internetu
<i>http://www.seznamsebezpecne.cz/</i>	Film pro teenagery, rodiče a učitele o nástrahách anonymity Internetu
<i>www.facebook.com</i>	Vstup na portál sociální sítě Facebook. Při připojení z českého Internetu se obvykle dostanete na českou verzi. Stránky <i>www.facebook.cz</i> nemají se sociální sítí Facebook nic společného.
<i>www.lide.cz</i>	Česká sociální síť pro vytváření profilů a komunikaci především prostřednictvím chatu.
<i>www.spoluzaci.cz</i>	Česká sociální síť, která sdružuje především třídní a školní kolektivy.

Metodicko-didaktické pokyny

Pracovní list			
Časová náročnost (vyučovací hodiny)	2-3	3	3
Cíle	Žáci se na několika praktických příkladech seznámí s problematikou ochrany osobních údajů a opatrného zacházení se soukromými informacemi.	Žáci si vytvoří fiktivní uživatelský profil a uvědomí si tak, které údaje o sobě mohou zveřejňovat a které ne.	Žáci se s ohledem na budoucí hledání zaměstnání zamyslí nad tím, které osobní informace zveřejňují na Internetu.
Metody	Dotazník	Fiktivní postava	Informační leták/návod pro nováčky, postupy krok za krokem, stupnice, Vennův diagram
Formy výuky	Nápis na tabuli, rozhovor, samostatná práce, práce ve dvojicích	Samostatná práce, práce ve dvojicích, rozhovor, diskuse	Samostatná práce, práce ve dvojicích, kolektivní práce
Přístup k Internetu	ne	ano	není nutný
Přístup k počítači	ne	ano	není nutný

Komentáře k pracovním listům

▶ Na příkladu zápisníku s informacemi o kamarádech se žáci zamyslí nad problematikou ochrany soukromí. Vytvoření fiktivní postavy obvykle nezabere mnoho času a žáky baví. Je možné před třídou přečíst některé vtipné výsledky.

Odkaz na Internet je jen letmý, možná ale najdete vhodný příklad, který na problém vhodně upozorní. Ve druhém kroku by se měly děti zamyslet nad tím, co se stane, když se osobní věci umístí na Internet. Nebezpečí mohou být různá, od obtěžování po Internetu nebo po telefonu až po pedofilní kontakty. Žáci jsou často až překvapivě dobře o problému informováni, protože většina rodičů o takových věcech se svými dětmi mluví („nikdy ne-nastupuj cizím lidem do auta“, „na cizí lidi si dávej pozor“ apod.). Samozřejmě je důležité vybudovat v dětech vnímavost k tomuto problému, ale najít správnou hranici mezi pragmatickým vysvětlením, a vyvoláním preventivního strachu. Stejně jako u celého problému opatrnosti při sdělování soukromých informací, i v tomto případě představuje Internet jen jeden dílčí problém.

Ve čtvrtém úkolu se jedná o právní otázku a samozřejmě je na ni jednoznačná odpověď NE. Zákon na ochranu osobních údajů jednoznačně zakazuje zveřejňování osobních údajů jedince bez jeho vědomí a souhlasu. Můžete diskutovat o tom, proč je to tak v pořádku.

▶▶ Je stále překvapivé, kolik toho o sobě teenageři na Internetu prozradí. Seznam údajů v pracovním listu vychází z dotazníků na sociálních sítích Facebook a Lidé.cz. Žáci by si měli uvědomit, co o sobě na Internetu píší a přemýšlet nad tím, co je smyslu-

plné a co ne. Většina těchto údajů je sice dobrovolná, přesto se ale teenageři na tuto smyčku často a rádi chytí.

U dospívajících, kteří se na Facebook přihlašují, je právě zveřejnění těchto soukromých záležitostí cílem. Přesto je ale nutné jim vysvětlit, co se může stát. Sami totiž musejí umět zvážit, které údaje jsou nevinné a které by si raději měli nechat pro sebe. A to je od dospělých opravdu opovážlivé! (Pomocť může například poukaz na to, že na Internetu se nic nezapomíná a jak trapné mohou být některé věci za deset let.)

▶▶ Znáte někoho, kdo by si při přihlašování na Facebook pročetl ustanovení o zpracování osobních údajů? Ne? Škoda, právě tam je totiž jasně popsáno, na co je dobré dát si pozor.

Návod na použití pro nováčky v prvním úkolu má posloužit hlavně k rekapitulaci toho, co už žáci vědí.

Druhý úkol volně navazuje a ukazuje příklad zaměstnavatele, který na Internetu objeví soukromé údaje uchazeče o práci. Takovou situaci můžou žáci např. zkusit ztvárnit v krátké scénce. Žádný jiný příklad zřejmě dospívajícím nevysvětlí problém dost jasně (snad kromě trapného vzhledu před deseti lety.) Mezi dospívajícími totiž skutečně nastal jakýsi soumrak soukromí, přitom to ale sami vůbec nepovažují za problém. Při představě pracovního pohovoru už to ale můžou vidět jinak.

Poslední část (úkoly 3 a 4) klade novou otázku, která by ale neměla zůstat bez povšimnutí. Proč? V čem je prezentace vlastní osoby tak lákavá? Samozřejmě můžete tuto část vynechat, pak ji při kopírování pracovních listů zakryjte.

Možnosti rozšíření „Chcete víc?“

Existuje spousta příkladů stránek pro teenagery, kde se mohou prezentovat. Nejčastěji se v okruhu kamarádů prosadí jedna z těchto platforem, které se všichni drží, ve výsledku totiž vždycky jde o náležitost ke skupině. Možná spolu s žáky najdete další příklady služeb, ve kterých se sdružují.

Pracovní list ze dne

Jméno:

Dotazníky online?

Vedeš si zápisník s informacemi o svých kamarádech – kdy má kdo narozeniny, jak se jmenuje jeho domácí zvíře nebo kde bydlí? Možná máte ve třídě nástěnku s osobními dotazníky všech dětí. Takové dotazníčky jsou skvělá věc, protože ukážou ostatním, kdo jsi, co máš rád, kdy ses narodil a spoustu dalších věcí.

1. úkol:

Tady si můžeš vymyslet dotazník: vytvoř osobu podle vlastní fantazie!

Fotografie: (Vyber si nějakou hezkou fotku z časopisu)

Jméno a příjmení

Datum narození

Místo narození

Adresa

Telefonní číslo

Oblíbená barva

Oblíbené zvíře

Oblíbený televizní pořad

Oblíbená počítačová hra

Jméno matky

Povolání matky

Jméno otce

Povolání otce

Na Internetu nejsou podobné dotazníky taková legrace, protože nikdy nevíš, kdo si je může přečíst.

2. úkol:

*Představ si, že osoba, kterou jsi právě vymyslel, dá všechny informace o sobě na Internet. Co se může stát?
Všechno, co tě napadne, napiš na tabuli a prodiskutuj to s ostatními!*

3. úkol:

Co o sobě můžeš prozradit a nemusíš se přitom bát? Dobře si to rozmysli a pak to sem napiš!

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. úkol:

*Je vůbec dovolené na Internetu zveřejňovat soukromé informace o jiných lidech?
Diskutujte o tom!*

Pracovní list ze dne

Jméno:

Lidé.cz – já pro všechny lidi?

Facebook, Lidé.cz a podobné platformy se označují jako internetové komunity nebo sociální sítě. Můžeš se v nich prezentovat, zůstat v kontaktu s kamarády a poznávat nové přátele. Hodně lidí tam ale o sobě zveřejňuje i spoustu soukromých věcí.

Následující údaje se zadávají při registraci na Facebook a na Lidé.cz. Můžeš si vymyslet jednu fiktivní osobu.

Pohlaví
Datum narození
Město
Čtvrť
Rodinní příslušníci
Vztah
Hledám (vztah, přátelství...)
Politické názory
Zájmy
Oblíbená hudba
Oblíbené filmy
Oblíbené citáty
E-mail
Mobilní telefon
Pevná linka
Adresa

PSČ	:
.....
Webová stránka	:
.....
Střední škola	:
.....
Zaměstnavatel	:
.....
Výška	:
.....
Postava	:
.....
Barva očí	:
.....
Sexuální orientace	:
.....
S kým bydlím	:
.....
Barva vlasů	:
.....

1. úkol:

a) vyplň tabulku vymyšlenými údaji. Můžeš přidat i fotky vystřižené z časopisu!

b) Vyměňte si mezi sebou svoje tabulky. Co můžeš o této - nové - osobě zjistit?

2. úkol:

Představ si, že se chceš ucházet o místo učitele na gymnáziu. Tvůj budoucí zaměstnavatel si trochu zasurfuje na Internetu a najde tvoje osobní údaje a k tomu ještě fotky z dovolené u moře a z poslední party, kde máš joint v ruce! Proberte takovou situaci ve třídě!

3. úkol:

Prodiskutujte ve třídě otázku, co není problém o sobě zveřejnit a co už ano. Zvažte i to, že existují služby, které umožňují ukládat všechny údaje na všech internetových stránkách. To znamená i všechno to, co ti dneska sice připadá super, ale za deset let už to pro tebe může být hodně trapné. Bohužel už ale není možné takové fotky a další věci spolehlivě a s jistotou smazat! Mrkni se na @ www.archive.org.

Pracovní list ze dne

Jméno:

Facebook, Lidé.cz & spol. – jak na ně?

Facebook, Lidé.cz a podobné služby jsou internetové komunity, ve kterých si můžeš užívat společnost kamarádů. Je to ale opravdu tak? Při registraci ti například Facebook nabídne k přečtení poučení o ochraně soukromí. Je to sice trošku nuda, ale stojí to za přečtení. Tady jsou pro tebe shrnuté nejdůležitější rady, které bývají schované někde dole na stránce většiny sociálních sítí:

Sociální sítě jsou veřejné platformy. Neměl bys v nich proto zveřejňovat nic, co by neměli vědět ostatní (např. telefonní číslo, adresu, číslo ICQ apod., místo bydliště). Nezveřejňuj žádné odhalené fotky, fotky a obrázky se zobrazením násilí, provokativní materiály nebo fotky, které jsou chráněny autorskými právy. Pokud tyto podmínky porušíš, můžeš ti provozovatel sítě zakázat přístup.

Lidé se na Internetu ne vždycky prezentují tak, jací doopravdy jsou. Když se bavíš s někým cizím, buď opatrný. Neměl by sis domlouvat schůzku s nikým, koho dobře neznáš. Pokud se mermomocí chceš sejit s někým, koho znáš z Internetu, domluv si schůzku na nějakém veřejném místě a vezmi s sebou kamaráda nebo někoho dospělého, komu se nebojíš svěřit.

Obtěžování, nenávistná sdělení a nepřiměřený obsah by měl být ohlášen. Pokud si myslíš, že někdo z uživatelů překročil meze, udělej proti tomu něco. Promluv si s někým dospělým, nebo případ oznam provozovateli sítě nebo policii.

1. úkol:

V sociální síti, kde musíš/měl bys/můžeš uvádět soukromé informace, se chceš dobře pobavit, ale přitom se chovat zodpovědně? Jak na to? Vytvoř návod pro nováčky!

2. úkol:

Internetová forma prezentace lidí je už několik let velice rozšířená a oblíbená právě mezi mladými. Vědí to i zaměstnavatelé a tak toho využívají, když chtějí zjistit co nejvíce informací o uchazečích o práci.

Na zvláštním papíře vytvoř seznam toho, které informace bys nechtěl sdělit svému budoucímu zaměstnavateli! Zkus sestavit sled událostí, ke kterým by asi došlo, kdyby o tobě tvůj potenciální zaměstnavatel zjistil některé informace.

3. úkol:

Služby jako je Facebook zažívají skutečný boom. Ale proč? Čím to je, že má tolik lidí chuť o sobě psát na Internetu?

a) Zamysli se nad tím, jaké jsou důvody pro to, prezentovat se na Facebooku. Napiš je na zvláštní papír a seřaď je do stupnice podle důležitosti.

b) Potom si o tom promluv se sousedy. Představ svoje důvody a vyslechni si, na jaké důvody přišli ostatní.

4. úkol:

Porovnej je se svými důvody. To, na čem se shodnete, i důvody, ve kterých se rozcházíte, zanes do Vennova diagramu:

Vennův diagram:

